

fale, at der generelt indføres en kortere afdragsperiode for en særlig gruppe af skyldnere.

Konkursrådet peger i den forbindelse også på, at en eventuel længere sagsbehandlingstid for sager om gældssanering i forbindelse med konkurs end i de øvrige gældssanerings-sager ikke i sig selv kan begrunde en kortere afdragsperiode. Det regelsæt, som foreslås af Konkursrådet, er udformet sådan, at afdragsordningen reelt kan påbegyndes straks, når gældssanerings-sagen indledes, således at skyldneren i realiteten ikke bliver stillet anderledes ved gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. straks nedenfor.

Konkursrådet bemærker, at rådet ikke taget stilling til, i hvilket omfang andre hensyn, herunder de erhvervspolitiske samt erhvervs- og samfundsøkonomiske hensyn, der ligger bag regeringens handlingsplan for iværksættere og rådets tillægskommissorium, måtte kunne begrunde, at der indføres regler om en kortere afdragsperiode for visse grupper af skyldnere.

Konkursrådet bemærker endvidere, at en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs efter omstændighederne vil kunne indledes i umiddelbar forlængelse af konkursdekretets afsigelse, men der vil dog efter rådets opfattelse kunne gå en årrække, inden konkursboet afsluttes, og der kan træffes endelig afgørelse i gældssanerings-sagen. Skyldneren vil imidlertid efter aftale med skifterettens medhjælper kunne påbegynde en opsparring allerede ved gældssanerings-sagens indledning.

De midler, der er sparet op i den periode, hvor gældssanerings-sagen behandles, vil skulle medtages ved beregningen af afdragsperiodens længde. De indbetalinger, som skyldneren har foretaget, skal således modregnes i afdragsperiodens længde under hensyn til betalingsevnen på det tidspunkt, hvor gældssaneringskendelsen afsiges. Har skyldneren ikke nogen betalingssevne, når kendelsen afsiges, skal eventuelle opsparede beløb udloddes som et engangsbeløb til kreditorerne.

Har skyldneren eksempelvis i en periode på 5 måneder opsparet 10.000 kr., og fastsættes skyldnerens månedlige afdrag til 2.500 kr., vil udgangspunktet være, at afdragsperioden efter kendelsen skal forkortes med 4 måneder. Har skyldneren på kendelsestidspunktet mulighed for at afdrage 3.000 kr. om måneden, vil den pågældende, hvis afdragsperioden fastsættes til 5 år, skulle betale 180.000 kr. i alt. Har skyldneren inden kendelsen f.eks. i løbet af 3 år opsparet dette beløb, vil den pågældende som udgangspunkt ikke skulle betale yderligere afdrag.

Om det sidstnævnte eksempel bemærker Konkursrådet dog, at hvis et beløb af denne størrelse er opspa-

ret inden for en væsentligt kortere periode end den sædvanlige afdragsperiode, og er skyldneren trods dette på kendelsestidspunktet ikke i stand til at bidrage med yderligere til fordringshaverne i resten af den normale afdragsperiode, må skyldneren formentlig anses for at have uafklarede økonomiske forhold, således at gældssanerings-sagen vil kunne genoptages, hvis der indtræder en væsentlig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold i en periode, der svarer til den normale afdragsperiode.

Skifteretten bør i denne situation tillige overveje, om skyldneren har forsøgt at indrette sine økonomiske forhold på en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs, når betalingsevnen er væsentligt dårligere på kendelsestidspunktet end i opsparringsperioden. Dette vil i givet fald normalt indebære, at der ikke kan meddeles gældssanering, jf. forslaget til konkurslovens § 231 a, stk. 2, jf. § 197, stk. 2, nr. 5 (lovforslagets § 1, nr. 3 og 19).

Skyldnerens mulighed for at foretage en opsparring i den periode, hvor gældssanerings-sagen behandles, med henblik på at afkorte den periode efter afsigelse af kendelse om gældssanering, hvori den pågældende skal afdrage på den bestående gæld, eksisterer også efter gældende ret. I sager om gældssanering i forbindelse med konkurs vil det efter Konkursrådets opfattelse imidlertid være særligt relevant at anvende den opsparringsordning, idet sagsbehandlingstiden typisk vil kunne være længere end i en »almindelig« sag om gældssanering efter reglerne i konkurslovens kapitel 25-28.

Konkursrådet peger endelig på, at muligheden for at foretage en opsparring, mens gældssanerings-sagen behandles, under alle omstændigheder vil kunne mindske betydningen af en længere sagsbehandlingstid i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Der henvises til betænkningen side 401.

4.10.3.2.6. De øvrige betingelser

Det er Konkursrådets opfattelse, at de øvrige betingelser for at opnå gældssanering i forbindelse med konkurs som udgangspunkt bør være de samme, som gælder for en »almindelig« gældssanering. Gældssanering bør således som udgangspunkt meddeles skyldnere, som er kvalificeret insolvente, dog således at skyldneren ikke behøver at have afklarede økonomiske forhold, jf. ovenfor, medmindre der foreligger omstændigheder, der bør føre til, at der ikke kan afsiges kendelse om gældssanering.

Efter Konkursrådets opfattelse bør de omstændigheder, som normalt bør udelukke, at der afsiges kendelse om gældssanering uden for konkurs, som ud-